

Grotfallsrundan

I söndags kördes Grotfallsrundan, 42 kilometer i klassisk stil i Grängesberg. Vädret var inte det allra trevligaste med 1 +grad och lätt regn. Dessutom blåste det en del.

Vi konstaterade snabbt att burkvalla inte fungerade utan det var klister som gällde. Själv hade jag mina träningskidor iordninggjorda med Rode multigrade blandat med Rossa och det gav bra fäste vid testningen.

Som något äldre utan seedning fick jag och även Reinert stå i sista led före motionsåkarna. Det innebar att vi fick starta i uppförsbacke medan eliten hade platt och nerför!!

Redan uppe på plattan blev det trångt och där mötte jag Reinert. Han hade tappat sin stav när någon trampat på den. Bara några meter senare kom en skida mitt framför mina ben och jag låg och kravlade i snön!

Det innebar att jag kom iväg bland de sista då även flertalet av motionärerna kört förbi mig.

Första tre kilometrarna var bara att ligga i ledet och samla krafter för det var ingen möjlighet att komma om. Efter det korta varvet kom man tillbaka till start och mål platsen och hörde de föga uppmuntrande orden: Nu har nästan alla passerat!!!

Sedan skulle man åka tre varv på en 13 kilometersbana. Att jag låg så lång bak hade det goda med sig att jag körde om många. Det känns bra och man får nya krafter. Banan är ganska platt första sju kilometrarna och det var bara stakning som gällde, sedan blev det lite upp och ner men inga jätte backar. Det är en trevlig diagonalåkning blandat med stakning och det gick ganska lätt att plocka placeringar.

På några ställen möts spåren efter 180 graders svängar så jag mötte mina klubbkompisar Anton och Reinert Hallor flera gånger. De såg starka ut och vi hejade på varandra. Sånt känns alltid bra, synd vi inte var fler.

Åt segraren var inte mycket att göra, Daniel Tynell är ju en världsstjärna. Även tvåan Jens Eriksson har åkt något lopp i landslaget.

Daniel vann på tiden 1:50:16 och snabbaste dam Nina Lintzén (långlopps stjärna) hade 2:12:57 i mål.

Snabbast av oss Östansjö åkare blev till sist Reinert Hallor 2:48:34 räckte till elfte plats i H50. Det räckte också till att slå sonen Anton Hallor med två sekunder, 2:48:36 gav 67:e plats i H21. Sämst tid men bästa placeringen fick jag, 2:52:07 och plats fyra i H55.

Nu får vi se om det kan räcka för att seeda fram sig några led i Vasaloppet.

Per Börjesson